

brevveksling, vi har haft, og af de svar, vi har givet om artikel 69, at det har ligget mig på sinde at sondere mulighederne for, at den kan anvendes, fordi den som udgangspunkt er meget, meget lidt fleksibel. Jeg har senest i en besvarelse til udvalget for 4 dage siden givet det udsagn, at vi var på vej til at kunne nå en løsning med Kommissionen, men jeg må erkende, at i forgårs blev vi gjort bekendt med, at vi endnu en gang var hældt ned af brættet. Men jeg har altså kæmpet som en løve og har ikke siddet på hænderne i denne sag – dette måske især sagt til hr. Keld Albrechtsen, som jeg tror brugte det udtryk.

I forbindelse med det udspil, som en række partier er kommet med om vandmiljøplan III, har vi selvfølgelig prøvet at vurdere mulighederne for at anvende artikel 69, og jeg vil godt lige skitsere nogle af de elementer, der blokerer for, at man kan anvende artikel 69 her.

For det første skal pengene anvendes inden for den sektor, som de opkræves eller tilbageholdes i. Hvis vi f.eks. ville omlægge kvægbedrifter til økologi, kunne vi kun tage støtten eller reducere støtten i den sektor, og hvis man ønskede at målrette en indsats i en særlig region i Danmark, kunne man kun tilbageholde støtten i den region, hvor indsatsen efterfølgende skulle finde sted. Hvis det f.eks. skulle vedrøre græsningsmuligheder for kvægsektoren i særlige oplande i forbindelse med vandmiljøplan III, kunne man kun tage pengene fra landmændene i de områder. Pengene kunne også udelukkende ydes til landmænd, og det er frivilligt, om landmændene vil søge om at modtage dem.

For det andet blokerer en eventuel anvendelse af artikel 69 samtidig for anvendelse af landdistriktspolitikken. Når vi ser på landdistriktspolitikken – og nu vil jeg godt anskue den i relation til økologi – har vi faktisk en vældig fleksibel landdistriktspolitik, hvor der er muligheder for at skifte mellem forskellige modeller, og det giver artikel 69 heller ikke mulighed for.

Som nogle af ordførerne har nævnt, er vi i den situation, at hvis vi f.eks. afsætter 5 pct. af støtten til økologi, og der ikke er efterspørgsel fra landmændene for at udnytte muligheden, skal pengene tilbage til EU. Den situation står vi slet ikke i med landdistriktspolitikken, hvor vi da har mulighed for at akkumulere pengene, hvis vi f.eks. ikke har brugt dem inden for 1 år. Med artikel 69 er vi i den situation, at pengene skal anvendes i det år, hvor de tilvejebringes, og hvis de ikke bliver det, skal de sendes tilbage. I hvert fald med den udformning, artikel 69 har i

dag, er den efter min mening et meget ringe alternativ til landdistriktspolitikken, hvor der, som jeg nævnte tidligere, bliver akkumuleret 245 mio. kr. i det fulde indfasningsår af modulationen.

Fru Ritt Bjerregaard var lidt inde på muligheden for at få afgræsset nogle arealer. Så vidt vi kan se det, vil det være muligt, hvis vi tager 10 pct. af støtten fra kvægavlerne, men om det kun skal være fra kødkvægs- eller også fra malkekvægsbesætninger kan vi ikke vurdere nøjagtigt på nuværende tidspunkt. Hvis vi forestiller os, at der var 100 mio. kr. til rådighed fra landmændene i nogle områder, hvor man ønskede afgræsning, altså kun fra landmændene i de pågældende områder – det ville formodentlig være dem, der ligger på den anden side af højderyggen – ville det formodentlig være muligt. Men hvis der ikke bliver lagt billet ind på dem, vil pengene være tabt.

Kl. 15.25

I øvrigt kan man godt være bekymret for, om der er kvæg nok til at foretage afgræsning. Jeg tror, det var hr. Christian H. Hansen, der sagde, at oksekødproduktionen givetvis vil falde på grund af en sådan reform. Det er der heller ikke nogen tvivl om, og derfor kan vi godt forudse, at antallet af ammekøer formodentlig vil være dalende. Men der er stadig 700.000 stykker kvæg, hvoraf en relativt stor del er kvier, som vil kunne afgræsse, og i forbindelse med hele afgræsningsdiskussionen skal jeg erindre om, at allerede i dag har vi jo MVJ-ordningerne, som bliver meget, meget flittigt brugt.

Hr. Kristen Touborg sagde, at hele beslutningen burde tages op til revision. Nu er det jo sådan, at det er ethvert partis og enhver ministers ret og mulighed at bruge det flertal, som på et tidspunkt har stået bag en beslutning, så den situation er jeg ikke overbevist om at vi vil komme i.

Jeg mener også, at man med CAP-reformen tilgodeser natur og miljø, som hr. Kristen Touborg også efterlyser. Bl.a. har vi med den fordeling af betalingsrettighederne, som er besluttet, valgt at give midler til græs, både græs i omdrift og vedvarende græs, med henholdsvis det samme beløb som til korn til græs i omdrift og 500 kr. til vedvarende græs. Det vil helt klart betyde, at der vil være nogle, som får en fordel af implementeringen af reformen, bl.a. økologerne, som jo i deres driftsform traditionelt har et større græsareal end f.eks. dem, der har en stor majsproduktion. Vi har lavet nogle beregninger, som